

Motion till riksdagen 2006/07:So341

av **Hillevi Larsson (s)**

Pensionärernas situation

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som i motionen anförts om pensionärernas situation.

Motivering

Dagens svenska pensionärer har väldigt varierande villkor. Många är pigga och friska långt upp i åren och har sparade pengar och bra pension. Andra lever på existensminimum och är helt beroende av hjälp från samhället i form av hemtjänst, vård och dylikt.

Det är nu dags att vi ser över äldres villkor, i synnerhet de sämst ställda pensionärernas situation.

Pensionerna bör i högre grad anpassas efter pensionärernas faktiska utgifter i form av hyra, el, bensin, läkarbesök, mediciner, tandläkarbesök, hemtjänst och så vidare.

När priserna går upp och pensionerna inte ökar i samma takt uppstår ett glapp i betalningsförmågan, vilket drabbar de pensionärer som har lägst pensioner och därmed minst marginaler.

Pensionärer som grupp har dessutom särskilda utgifter som kan bli mycket kostsamma. Läkar- och medicinkostnader är högre för äldre liksom tandläkarräkningar. I synnerhet tandvårdskostnader är betungande för pensionärer. De äldre behöver ofta större ingrepp i munnen för att kunna behålla tänderna, vilket också innebär rejäla kostnader för den enskilde eftersom tandvården inte omfattas av högkostnadsskyddet för läkarbesök. Lösningen på detta problem är att samhället i ännu högre grad än idag subventionerar den enskildes tandvårdskostnader. Det långsiktiga målet är att tandvården ska falla under det allmänna högkostnadsskyddet i vården och bekostas på samma sätt.

Inom den allmänna vården är väntetiderna det största problemet. De mest akuta fallen måste givetvis gå först, men även icke livshotande tillstånd måste

Fel! Okänt namn på

behandlas inom rimlig tid. Det innebär nämligen ett stort lidande att tvingas vänta på nödvändiga operationer. Dels kan man ha mycket ont, dels kan sjukdomen förvärras under väntetiden (exempelvis vid ögonsjukdomar där synen successivt försämras).

Ett annat dilemma rör tillgången till plats på äldreboende. Den tidigare rådande "kvarboende-principen" har lett till svårigheter att få plats på ett äldreboende inom kort varsel när man inte ansetts tillräckligt sjuk för detta. Hög ålder har på många håll inte ansetts som tillräckligt skäl för att få en plats.

Målet måste vara att de äldre själva ska få välja om de vill bo kvar hemma eller få en plats på äldreboende. I båda fallen ska de få all den hjälp de behöver för att känna sig trygga. De äldre som saknar hjälp från anhöriga bör få extra hjälp med små ärenden, att få komma ut i friska luften och få social samvaro. Dessa rättigheter bör omfatta alla äldre.

Stockholm den 26 oktober 2006

Hillevi Larsson (s)